

Abstrakt: Zastavení trestního stíhání v judikatuře českých soudů

Zastavení trestního stíhání je institut procesního práva trestního, který je relativně běžně používán v rámci průběhu trestního řízení a může být použit v různých jeho stádiích. Cílem této práce je přinést ucelený obraz institutu zastavení trestního stíhání podepřený rozhodovací praxí českých justičních orgánů. Zároveň dochází k zaměření na aktuální a sporné výkladové problémy zastavení trestního stíhání, a to jednak z hlediska obligatorních důvodů (obecně vymezených v § 172 odst. 1 trestního řádu), jednak z hlediska fakultativních důvodů zastavení trestního stíhání (§ 172 odst. 2 TR).

Současně je poukázáno na v teorii sporné výkladové problémy, které vznikly v návaznosti na přijetí nového trestního zákoníku (zákon č. 40/2009 Sb.), tj. zaměření i na hmotněprávního vymezení základních pojmů, které jsou úzce spojeny s problematikou zastavení trestního stíhání a jako takovou ji ovlivňují.

Nedílnou součástí je také pohled de lege ferenda a úprava některých vybraných institutů v navrhované rekodifikaci trestního řádu.

Klíčová slova: Trestní právo procesní, zastavení trestního stíhání, obligatorní důvody zastavení trestního stíhání, fakultativní důvody zastavení trestního stíhání.